

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Ad Matutinas, Hymnus LXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Faciat nos pasci manna
In cœli palatio, Amen.

*Hymni septem de sancta Maria Magda-
lena, qui ad septem possent legi meditariue
horas canonicas, aut ab operantibus in silentio
suauiter & modeste cani.*

Ad Matutinas.

Hymnus LXI.

Iesu rex amantissime,
Deus misericordie
Tu dator omnis gratie,
Collator es & glorie.
Christe qui cuncta dirigis,
Qui Magdalenam respicis.
Et misereri statuis,
Quam cum non esset diligis.
Cor huius clam tu vulneras,
Vngis, mutas, inebrias,
Vt delictorum tædeat
Malorumq; pœniteat.
Dum nescit capis laqueo,
Trahis vt in tonnuuo
Amaras fundat lachrymas,
Tibi cupitas epulas.
Ad pedes sientem recipis
Excusas hanc & protegis,
Laudas, & cunctis debitis
Tu liberam mox efficis.
O pietas mirabilis,
Dulcedo non effabilis,
Nam reos morte liberas,
Amas & non improperas.
Ad hoc tu namq; veneras,
Vt quæras quod amiferas,
Et non vt mundum iudices,
Sed mundum vt illumines.
Et quam est hoc mirabile,
Iesum suos diligere,
Tutari quod errauerat,
Saluare quod perierat?
Natura tibi conuenit,
Quod nemo tibi surripit,
Vt parcas & sis miserans,
Pius, amans & liberans.
Nam quid fons potest gratie,

Aur vena quid clementie,
Dare quam cunctis veniam,
Quos suscipis ad gratiam?
Aut dulcis cur tu charitas,
Nos haud amares bonitas,
Qui nihil es quam pietas,
Adoptans nos quos congregas?
Tibi fit laus, qui veniam
• Maria das & gratiam
Patre cum sancto Spiritu,
Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Primam.

Hymnus LXII.

Oter beatam foeminam,
Que delictorum veniam,
Ad Iesu pedes recipis:
Nam gratiam tunc inuenis
De mundo post nil placuit
Nam tibi totum viluit,
Tibi mox fit fastidio,
Quod erat desiderio.
O felix hæc mutatio,
Diuinaq; dignatio,
Quæ replebaris vitis,
Es Dei plena gratijs.
Quam gratulor ô Domina
Tibi pro magna gratia,
Qua possides nunc optimum
Amicum fidelissimum.
Adhæres huic vt filia,
Amore feruens ebria,
Te solus totam possidet,
Tuum cor sibi retinet.
Hic tibi sponsus vnicus,
Venusus, suauissimus,
Amantem te non deserens,
Et sibi iunctam vniens.
Me tæpida conuersio,
Heu frigida deuotio
Ex ore Iesu proijcit,
Et gratia destituit.
Quamobrem ele mentissima,
Mihi tu Iesum impetra,
Eius amore ferueam,
Illiq; totus placeam.

III 3 Tibi